

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Det er i forhold til debatten om ændringsforslaget fra Enhedslisten omkring Den Sociale Pensionsfond, hvor jeg synes, vi mangler et svar fra hr. Thulesen Dahl på, om det var efter aftale med finansministeren, at Dansk Folkeparti overvejede sin stillingtagen til Enhedslistens ændringsforslag, og i øvrigt også, om man har eller har haft overvejelser om andre ændringsforslag og i givet fald hvilke.

Jeg synes i hvert fald, det vil være rimeligt, her hvor vi diskuterer ændringsforslagene i dag, at vide, om Dansk Folkeparti vil stemme ja til andre ændringsforslag fra andre partier og i givet fald, hvis man vil det, om det så er noget, der sker efter aftale med regeringen eller hvad?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg kommer herop som sådan en særlig serviceforanstaltning for hr. Thulesen Dahl, for teknikken er jo at snakke en hel masse, så man undgår at komme til at svare på det, der egentlig bliver spurgt om.

Hr. Thulesen Dahl har hverken svaret hr. Ole Stavad på hans første spørgsmål eller hr. Jens Peter Vernersen på hans spørgsmål. Derfor vil jeg så godt gentage, om det virkelig kan være rigtigt, at Dansk Folkeparti i en situation med skattestop, og hvor Dansk Folkeparti slår sig op på at ville tilgodese de virkelig svage, gennemfører en ordning, som betyder, at de virkelig svage betaler 100 pct. i skat eller over 100 pct. i skat?

Hvis man har været så dum som førtidspensionist eller efterløkker selv at indbetale 2.000-3.000 kr. til ATP, er det så ikke rigtigt, at det er spildt, fordi det modregnes krone til krone hundrede procent?

Hvis man er i den situation, at man har været på arbejdsmarkedet bare en 6-7 år og får 4.800 kr. i ATP, så mister man 5.000 kr. Det er mere end 100 pct., og hr. Ole Stavad har selv fortalt, hvordan man kan komme til at betale 122 pct. Er det virkelig rimeligt?

Kl. 16.35

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg skal meddele, at jeg agter at holde pause i tre kvarter fra omkring kl. 18.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg manglede at sige til fru Lissa Mathiasen omkring de personlige tillæg, at de ændringer, der er på finanslovens konto omkring de personlige tillæg – det ved fru Lissa Mathiasen tilsyneladende godt – jo er en teknisk vurdering af, hvor meget der trækkes, fordi det er en medfinansiering, som staten leverer kommunerne. Og sådan har det jo været. Og det er jo derfor, man har kunnet se bevægelser på det område.

Det, vi nu har gjort, er, at vi har lavet et retskrav for pensionisterne til på tre af de fire områder, der har været i spil, at få ydelserne, når de økonomiske forhold tilsiger det. Det vil sige, at det er en rettighed, man har, og ikke noget, man skal op og tigge sig til og bede om på kommunkontoret. Dermed skaber vi en ensartet retspraksis. Det synes vi også fru Lissa Mathiasen må anerkende er et gode og er positivt.

Så til hr. Henrik Sass Larsen, som før sagde, at det var glædeligt, at Dansk Folkeparti ville tale med Socialdemokratiet. Jeg må altså sige, at i den periode, jeg har været valgt til Folketinget, har hovedproblemet ikke været, at Dansk Folkeparti ikke ville tale med Socialdemokratiet, men at Socialdemokratiet ikke ville tale med Dansk Folkeparti. Det har sådan set været det, der har været det kendetegnende i langt hovedparten af de år, jeg har siddet i Folketinget. Det er så 8 år.

Det er kun det seneste år, at der har været en stigende tendens til, at Socialdemokratiet har accepteret at måtte tale med dem der fra Dansk Folkeparti. Det har jo været det, der har været kendetegnende. Så det er godt nok sjovt at høre den vending, der er sket i Socialdemokratiet, men fint for os. Og lad os endelig bruge det fremover til nogle gunstige ting til gavn for forhåbentlig en hel masse.

Så til hr. Ole Stavad, som sammen med hr. Jens Peter Vernersen og andre har fuldstændig ret i, at når man indfører en ordning for nogle, som andre ikke får, og forsøger at ramme nogle af dem, der har absolut mindst, så etableres der også nogle samspilsproblemer. Og der er ingen grund til at forsøge at underkende, at det kan være vanskeligt at finde præcis den rigtige konstruktion for at hjælpe dem, der har mindst.

Vi har så valgt en metode her, hvor vi mener, at vi i meget vid udstrækning sikrer dem, der har absolut mindst som folkepensionister, en lille bitte ekstra ydelse, samtidig med at vi så har iværksat et analysearbejde, som med henblik på forhandlingerne til næste år skal skabe grundla-